

Az autentikus török élelmiszerek iránti kereslet és ellátásilánc kihívásai Magyarországon

Szoboszlai Fanni Jázmin

Ellátásilánc-menedzsment, mesterképzés, levelező tagozat

Turizmus-vendéglátás Tanszék

Belső témavezető: Dr. Kovács Gyöngyi, Egyetemi docens

A diplomadolgozat célja a Magyarországon élő török közösség nemzeti konyhához való viszonyulásának vizsgálata, különös tekintettel az autentikus élelmiszerek elérhetőségének logisztikai hátterére és az igények alakulására a tartózkodási idő függvényében. Magyarország és Törökország hosszabb közös történelmi múlttal rendelkezik, amelyben a gasztronómiai elemek kölcsönhatása jelentős szerepet játszott, és hatása a mai magyar konyhában is érzékelhető. A téma választását az is indokolta, hogy a globalizáció és az ezzel járó mobilitási lehetőségek növekedése ellenére az egyének ragaszkodása saját kulturális gasztronómiájukhoz továbbra is meghatározó identitáselem maradt.

A kutatási módszertan kvalitatív és kvantitatív elemeket is tartalmazott. A kérdőíves felmérés a Magyarországon különböző ideje jelenlévők autentikus termékekhez fűződő igényeit és elérésével kapcsolatos tapasztalatait mérte fel. A kutatás szekunder elemei között szerepelt a PEST-elemzés, releváns adatbázisok feldolgozása, valamint a kérdőív néhány nyitott kérdésének kvalitatív értékelése.

Az eredmények alapján általánosan tartós igény mutatkozik a tradicionális élelmiszerek iránt, függetlenül a tartózkodási idő hosszától. Bár varianciaanalízis alkalmazásával nem volt kimutatható szignifikáns különbség a különböző csoportok preferenciái között, a korrelációk és klaszterelemzés eredményei alapján, a középtávon (3–36 hónapja) Magyarországon élők körében erősebb a ragaszkodás az autentikus élelmiszerekhez. A leggyakrabban hiányolt termékek között a sajtok, olíva-termékek és egyes húsfélék szerepeltek, amelyek egyben a legtöbbet vásároltak közé is tartoznak.

A magyarországi kínálatban nem jellemző a közvetlen török import, hanem a főként nyugat-európai elosztóközpontokon keresztüli ellátás tapasztalható, ami szintén korlátolt beszerzési lehetőségekkel biztosít. A török élelmiszerexport jövőbeli kilátásait nézve meghatározó tényező a minőségügyi irányelvek alkalmazásának fejlődése. Az elmúlt évtizedben

Törökországban tapasztalható GAP (Helyes Mezőgazdasági Gyakorlat) és más Európai Unióhoz köthető szabályozási rendszerek alkalmazásának bevezetése a volumen növekedésében is érzékelhető volt. Emellett, a vámunió bevezetése eleinte nagyban hozzájárult a kereskedelmi kapcsolatok kialakításában, de hosszútávon a fenntarthatóbb ellátás regionális cross-docking elosztóközpontok kialakításától vagy az intermodális és multimodális vasúti megoldások további fejlesztésétől függhet. Habár a keresettebb termékek mindegyike beszerezhető közvetett forrásokból is, a jelenlegi ellátási modell továbbra is korlátozott hozzáférést biztosít, amit a kérdőív válaszai is alátámasztottak.